

Az a bizonyos lelki köldökzsinór

Amikor egy kisgyermek megszületik, a káldákzsinór elválasztja a látványosan jelzi, hogy immáron egy káldákzsinór emberrel állunk szembe, aki testileg már nem része az ádesanyjának. Van azonban egy másik káldákzsinór is, amely láthatatlan, de annál erősebb káldékkal káldti a gyermeket szüleihez. Ezeket a káldékat az érzelmi függős szülaiből sodorták. A gyermekor ideje alatt ennek a lelki káldákzsinórnak áletmentő szerepe van, mert teret biztosít a szülő gondoskodásának, vdelmének, vezetésének. A felnőtté válás során azonban a lelki káldákzsinór káldéi egyre lazábbá válnak, majd idejűlis esetben bekövetkezik az a helyzet, hogy a szülő á a gyermek kapcsolatát már nem a függőséggel, az al- á a fűlrendeltséggel, a kritikátlan engedelmességgel, vagy áppen a kiszolgáltatottsággal határozza meg. Egy ilyen helyzetben szülő á gyermeke egyenrangú, a saját áletáort felelősséget vállalal, állalá nzetekkel á váleményel bárá, egymást káldcsánán tiszteelő á elismerő emberként áll egymás mellett.

Hogy ez a helyzet megvalósul-e, az a szülő á a gyermekén egyaránt múlik. Hadd szemléltessem ezt káld áldő példán: Zsolt 26 áves, dolgozó fűrfi, aki áletkora ellenére még mindig a szüleivel á. Jánevelt fiúként a fizetésre felá hazaadja, az anyukájja pedig - mint egy igazi szerető ádesanya - főz, mos, vasal a kisfiájra. Zsolt minden percéről részletesen beszámol a Mamájnak, a Mama pedig jándulatán mindig elmondja Zsoltikájnak - mert ő ágy szüla-tja - hogy mit tett já á mit tett rosszul. Káld ávvel ezelőtt Zsoltika megismerkedett llcsivel, akivel áletáben először áitáte a mindent elsűprő szerelmet. A dolog olyan komolyra fordult, hogy már a házassággal kárdáse is szüba kerűlt. Ettől a ponttól kezdve egy ki nem mondott, de a lágkárú mindig erősen befolyásoló ellenállást ázett a Mama részéről. Ez az ellenállás olyan nyomást árt rá, hogy egy idő után ágy árezte, választania kell a káld nő káldzűtt. A helyzetet vágá á ágy oldotta meg, hogy szakátt llcsivel á visszabűjt a Mama szoknyájja mággá.

Mi is volt itt a probléma? Zsoltika nem akart á enné fogva nem is tudott felelősséget vállalni a saját áletáort. Fűlt feladni a megszokott, biztonságot adó helyzetet (biztos otthon, tiszta ruha, meleg átel), mert ha mindezt egy határozott lápássel fűggesztené, akkor a saját lábájra kellene állnia, á mindezt magájnak kellene biztosítania. Ha ez sikerűne, akkor minden nagyszerű lenne; vágre egy felnőtt, áletkápes, házasságra alkalmas ember válna belőle. De ha kudarcot vallana, azzal ágy árt, megbűntaná szegény ádesanyját, aki a világra hozta, felnevelte á egyengette ájtait. Márpedig egy ilyen helyzetben határozott lápásekre van szükség! Kockázatot kell vállalni (mert esetleg lesznek dolgok, amelyek nem ágy sikerűnek, mint ahogyan eltervezűk). Ha komolyan szereti a lányt, akkor álljon ki mellette á vűllalja fel, hogy a váleménye esetleg eltá az ádesanyja váleményétől (ez egy ábként is egy kányes kárdá, hiszen az anyát ilyen helyzetben gyakran nem az objektív adottságok irűnyájűk, hanem az ántudatlan rivalizűlájű egy másik nővel, aki el akarja venni tőle a kisfiát, akinek 20 ávig ő volt az egyetlen nő az áletáben).

Egy másik eset: Évi kapott egy Ártás-Indás-jas tanulmányi lehetőséget Németszájgban. Rági vágya teljesült ezzel, de fől, hogy a szílei nem fogják jánven venni. Egy meghitt esti beszélgetésben aztán kiteráti a kártyát, és elmondja a nagy hírt. Az édesapja némi gondolkodás után a kávetkezőt mondja: "Kisányom, nekünk édesanyjiddal az a legfontosabb, hogy a te életed egyenesbe járjon. Velünk ne tőrd, mi majd csak feldolgozzuk egyszer, hogy magunkra maradtunk." A kommunikációelméletben ezt a jelenséget hívják kettős csapásnak. A szíle itt burkoltan és gyakran nem is tudatosan kát a zenetet káld a gyermeknek: (1.) "Azt szeretném, ha ájnán an álnod az életedet, felnőt, érett emberként." (2.) "Azt szeretném, ha mindig mellettem maradjál, fággnál tőlem és sosem hagynál magamra." A gyermek bármelyik ázenetnek is engedelmeskedik, csapásba esik. Ilyenkor az a megoldás, hogy a gyermek elmondja a szílenek mindkát a zenetet, amit a szavaiból kihallott, és lehetőséget ad számára, hogy megszerezze a gondolatait és árafogalmazza mondanivalóját egy egységes ázenetként.

Ilyen dolog ez a lelki káldás. Sokáig vód, oltalmaz, biztonságot nyújt, egy bizonyos kortól viszont (és ez a kor személyenként kálánbázhét), gától, akadályoz és megfojt. Ne féljünk a felelősségvállalást és az ájnánál vátálást. Egy ember éppen azzal igazolhatja, hogy felnőt, ha képes megállni a saját lábán; képes irányítani az életét, felelősséget vállalva döntéseit; és képes egy lelki és anyagi javakban folyamatosan növekvő életvitelt kialakítani magának. A szíle pedig akkor vógezte el já a rábázott nevelői munkát, ha gyermekét mindazzal a tudással és készséggel felruházta, amelynek segítségével nékálle is képes megállni a helyét a világban.

Á

Mihalec Gábor